

Mål T-362/04

Leonid Minin mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Liberia —
Frysning av penningmedel som innehas av personer som är knutna till Charles
Taylor — Gemenskapens behörighet — Grundläggande rättigheter —
Talan om ogiltigförklaring”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 31 januari 2007 . . . . II - 207

Sammanfattning av domen

1. *Folkrätt — Förenta nationernas stadga — Skyldigheter till följd av stadgan — Bindande för gemenskapen*

2. *Institutionernas rättsakter — Val av rättslig grund*
(Artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG; rådets förordning nr 872/2004; kommissionens förordningar nr 1149/2004 och nr 874/2005)
3. *EG-fördraget — Egendomsordningar — Neutralitetsprincip — Gränser*
(Artiklarna 60 EG, 83 EG, 133 EG, 295 EG och 301 EG)
4. *Institutionernas rättsakter — Motivering*
(Artikel 253 EG; rådets förordning nr 872/2004)
5. *Folkrätt — Territorialitetsprincip — Gemenskapsrättsakt genom vilken det föreskrivs restriktiva åtgärder mot ett tredje land — Räckvidd utanför territoriet saknas*
(Artiklarna 60 EG och 301 EG; rådets förordning nr 872/2004; kommissionens förordningar nr 1149/2004 och nr 874/2005)

1. I den mån som gemenskapen med stöd av fördraget övertagit behörighet som tidigare utövats av medlemsstaterna inom tillämpningsområdet för Förenta nationernas stadga är bestämmelserna i stadgan bindande för gemenskapen, och gemenskapen är enligt det fördrag varigenom den upprättades skyldig att med utövande av sin behörighet anta de nödvändiga bestämmelserna för att medlemsstaterna skall kunna fullgöra de skyldigheter som åligger dem enligt nämnda stadga.

med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG, när sådana föreskrivs i en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd som har antagits med stöd av bestämmelserna i EU-fördraget beträffande den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, i den mån sådana åtgärder faktiskt syftar till att helt eller delvis avbryta eller begränsa de ekonomiska förbindelserna med ett eller flera tredjeländer. Restriktiva åtgärder som inte har något samband med ett tredjelands territorium eller styrande regim kan däremot inte grundas endast på dessa bestämmelser. Gemenskapen är dock behörig att vidta sådana åtgärder med stöd av artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG.

(se punkt 67)

2. Gemenskapen är behörig att vidta restriktiva åtgärder direkt mot enskilda,

Gemenskapen var behörig att, med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG i sig,

anta förordning nr 872/2004 om ytterligare restriktiva åtgärder mot Liberia samt förordningarna nr 1149/2004 och nr 874/2005 om ändring av den förstnämnda förordningen, vilka innebar genomförande inom gemenskapen av de restriktiva åtgärderna mot Liberias före detta president Charles Taylor och andra med nära anknytning till honom i enlighet med gemensam ståndpunkt 2004/487. Eftersom Förenta nationernas säkerhetsråd, det organ som det internationella samfundet har gett huvudansvaret för upprätthållandet av internationell fred och säkerhet, bedömer att denne före detta president och hans bundsförvanter fortfarande kan undergräva freden i Liberia och i grannländerna, har de restriktiva åtgärder som har vidtagits gentemot dessa nämligen ett tillräckligt samband med detta tredjelandets territorium eller styrande regim för att det skall kunna anses att de helt eller delvis avbryter eller begränsar de ekonomiska förbindelserna med ett tredjeland, i den mening som avses i artiklarna 60 EG och 301 EG.

eller försvarsåtgärder som påverkar enskildas äganderätt. Så är till exempel fallet på konkurrensområdet (artikel 83 EG) och på det handelspolitiska området (artikel 133 EG). Likaså är detta fallet med åtgärder, vilka helt eller delvis avbryter eller begränsar de ekonomiska förbindelserna med ett eller flera tredje länder, som vidtas med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG.

(se punkt 77)

4. Om ett skäl i en förordning innehåller en felaktig faktauppgift, kan detta formfel inte föranleda en ogiltigförklaring av förordningen, om de andra skälen innehåller en i sig tillräcklig motivering.

(se punkt 81)

(se punkterna 68, 69 och 74)

3. Trots förekomsten av artikel 295 EG, enligt vilken varje medlemsstat har sin egendomsordning, finns det andra bestämmelser i fördraget som bemyndigar gemenskapen att vidta sanktions-

5. Förordning nr 872/2004 om ytterligare restriktiva åtgärder mot Liberia samt förordningarna nr 1149/2004 och nr 874/2005 om ändring av den förstnämnda förordningen är endast tillämpliga på penningmedel och ekonomiska resurser inom gemenskapen och de har följaktligen inte någon räckvidd

utanför territoriet. Den omständigheten att det agerande som föranledde antagandet av de angripna förordningarna endast har effekter utanför gemenskapen saknar i detta hänseende relevans, eftersom de åtgärder som har antagits med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG, såsom nämnda förordningar, just avser gemenskapens genomförande av de gemensamma ståndpunkter och gemensamma åtgärder som har antagits med stöd av EU-fördragets bestämmelser beträffande den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som avser en åtgärd mot tredjeland. Det framgår dessutom av artikel 11.1 EU att ett av målen med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är att bevara freden och stärka den internationella säkerheten i enlighet med grundsatserna i Förenta nationernas stadga. Det är

uppenbart att ett sådant mål inte kan uppnås om gemenskapen endast fick agera i de fall där den situation som föranleder dess ingripande har effekter inom gemenskapen.

Samma sak gäller den omständigheten att det slutliga syftet med de angripna förordningarna är att åstadkomma effekter inom Liberias territorium, eftersom artiklarna 60 EG och 301 EG just ger gemenskapen behörighet att vidta ekonomiska sanktioner som syftar till att få effekter i tredjeländer.

(se punkterna 106–108)